

KULTUR- OG
LIKESTILLINGSDEPARTEMENTET
Postboks 8030 DEP
0030 OSLO

Deres referanse

Vår referanse
22/03964-2

Dato
06.10.2022

Svar på høring om forslag til lov om behandling av personopplysninger for antidopingformål og ved manipulering av idrettskonkurranser

1. Innledning

Vi viser til Kultur- og likestillingsdepartementets høringsbrev av 27. juni 2022 vedrørende forslag til lov om behandling av personopplysninger for antidopingformål og ved arbeid mot manipulering av idrettskonkurranser.

Formålet med lovforslaget er å gi nærmere bestemte aktører et klart og tilstrekkelig rettslig grunnlag for behandlingen av personopplysninger i tråd med kravene som fremgår av personvernforordningen. Lovforslaget vil erstatte dagens overgangsbestemmelser og konsesjoner fra Datatilsynet.

2. Oppsummering

Datatilsynet stiller seg positivt til forslaget om å regulere antidopingarbeidet i lovs form, og erstatte overgangsbestemmelsene i forskrift 15. juni 2018 nr. 877. Samtidig, i en ny lov er det viktig at det stilles klare rammer for aktørenes behandling av personopplysninger. Vi har enkelte merknader til lovforslagets §§ 4, 5, 6, 7 og 9.

Oppsummert er våre merknader:

- Datatilsynet mener lovforslagets § 4 er uklar og at ordlyden bør gjøres klarere. Se punkt 3.1.
- Datatilsynet mener departementet må klargjøre hvilke aktører som er ment å ha et behandlingsansvar etter loven. Se punkt 3.2.
- Datatilsynet mener at forholdsmessigheten av inngrepet ikke er godt nok vurdert, og at lovforslagets vide anvendelsesområde fremstår som uforholdsmessig. Se punkt 3.4.
- Datatilsynet mener departementet ikke i tilstrekkelig grad har skilt mellom antidopingarbeid i og utenfor konkurranseidretten i vurderingen av kravet til allmenn interesse. Se punkt 4.

- Datatilsynet mener at lovforslagets § 5 ikke er klar nok med hensyn til hvilke krav som stilles til den konkrete behandlingen av personopplysninger, slik personvernforordningen artikkel 6 nr. 3 krever. Se punkt 5
- Datatilsynet mener bestemmelser i lovforslagets §§ 5, 6 og 7 og 9 må presiseres. Det innebærer blant annet å presisere hvilke særlige kategorier av personopplysninger som kan behandles, når informasjon om straffedommer og lovovertrедelser kan behandles, og nærmere klargjøre rekkevidden av § 5 bokstav f). Se punkt 5 flg.

3. Datatilsynets vurdering

3.1 Lovutkastets § 4 må klargjøres

I lovforslagets § 4 står det at «loven supplerer og utfyller personopplysningsloven, som gjelder så langt ikke annet følger av denne loven».

Ordlyden kan tolkes som at den foreslåtte loven skal ha forrang fremfor personopplysningsloven og personvernforordningen ved motstrid. En slik tolkning vil i så fall være svært uheldig. Det følger av EØS-loven § 2 at personvernforordningen må gis forrang ved en eventuell konflikt, jf. også personopplysningsloven § 2 fjerde ledd.

Følgelig bør departementet endre ordlyden i forslaget § 4, slik at rangforholdet mellom personopplysningsregelverket og den foreslåtte loven blir tydeliggjort.

Vi mener også at departementet bør vurdere nærmere om lovforslaget ligger innenfor de rammene som personvernforordningen selv oppstiller for nasjonal lovgivning om behandling av personopplysninger etter personvernforordningens artikkel 6 nr. 3, artikkel 9 nr. 2 bokstav g), artikkel 10 og personvernprinsippene i artikkel 5.

Forordningen gir en viss adgang til å gjøre unntak i nasjonal rett fra enkelte av rettighetene i forordningen. Vilårene er angitt i personvernforordningen artikkel 23. Adgangen er imidlertid snever, og eventuelle unntak må være konkrete og avgrensede.

3.2 Behandlingsansvar

Det fremgår ikke av forslaget hvilke aktører som kan behandle personopplysninger i forbindelse med antidopingarbeid. Vi mener dette er en svakhet ved forslaget og anbefaler departementet å identifisere *de behandlingsansvarlige* i lovt teksten. Se for øvrig legaldefinisjonen i personvernforordningen artikkel 4 nr. 7.

Det fremstår som uklart hvem flere av lovens bestemmelser retter seg mot og hvilken rolle disse har under personvernforordningen. Se for eksempel utkastets § 2 tredje ledd bokstav c – her fremstår det som uklart om bestemmelsen retter seg mot databehandler eller behandlingsansvarlige (eller ev. begge deler). Vi anbefaler departementet å se nærmere på dette og klargjøre lovt teksten på dette punktet.

3.3 Beskyttelsesnivået under det foreslåtte regelverket

Lovforslagets § 5 regulerer hvilke formål personopplysninger kan behandles for. Her fremgår det at «personopplysninger kan behandles» dersom det er «nødvendig» for å oppnå de opplistede formålene i bestemmelsene.

Datatilsynet er bekymret for at de generelle nødvendighetsvurderingene som loven legger opp til, vil føre til uklare rammer for behandling av personopplysninger i forbindelse med antidopingarbeid, og at det oppstår ulik praksis.

Datatilsynet mener at departementet bør angi mer konkret når det anser at nødvendighetskravet vil være oppfylt, enten i lovteksten selv, eller i det minste i forarbeidene til loven.

Vi viser for øvrig til personvernforordningen artikkel 6 nr. 3, som gir anvisning på ulike elementer som kan inkluderes i supplerende rettslige grunnlag i nasjonal rett.

3.4 Manglende vurdering av forholdsmessigheten av antidopingarbeid

Inngrep i retten etter EMK artikkel 8 nr. 1 må kunne rettferdiggjøres etter artikkel 8 nr. 2, som krever at inngrepet må ha tilstrekkelig hjemmel, ha et legitimt formål og være forholdsmessig. Datatilsynet mener spørsmålet om forholdsmessigheten av inngrepene som foreslås i lovutkastet ikke er tilstrekkelig vurdert.

I høringsnotatet opplyses det om at det var registrert 1 752 330 medlemmer i de ordinære lag og foreninger underlagt Norges idrettsforbund («NIF») og som gjennomfører antidopingarbeid i henhold til WADA-koden. I tillegg kommer medlemmer i lag og foreninger utenfor NIF som er underlagt WADA-koden. Også aktiviteter som ikke er organisert under NIF, som alminnelig trening på treningssenter, omfattes. Det potensielle antallet personer som kan rammes av loven er dermed stort.

Det store antallet av personer utenfor konkurranseidretten som omfattes av antidopingregelverket tilsier etter det Europeiske Personvernrådets vurdering at virkeområdet til antidopingregelverket er for vidt, og dermed et uforholdsmessig inngrep i personvernet.¹

Datatilsynet deler Personvernrådets vurderinger. Det er også skjerpene, men ikke avgjørende, at en stor andel av medlemmene nok også vil være barn og unge. Dersom den foreslåtte loven beholder det store virkeområdet som dagens utkast legger opp til, vil loven etter Datatilsynets mening innebære et uforholdsmessig stort inngrep i personvernet. Tilsvarende gjelder for utvidelsen av antidopingarbeidet til brukere av treningssentre.

Det er Datatilsynets mening at en grundigere vurdering av hvilke utøvere som skal underlegges antidopingregelverket kan være et tiltak som sikrer at inngrepet er forholdsmessig. Vi drøfter også dette i tilknytning til det rettslige grunnlaget for behandlingen nedenfor.

¹ EDPBs brev av 9. oktober 2019, OUT2019-0035 s. 4, tilgjengelig fra: https://edpb.europa.eu/our-work-tools/our-documents/letters/edpb-letter-presidency-council-eu-wada_en

4. Rettslig grunnlag for behandlingen av personopplysninger og særlige kategorier personopplysninger for antidopingformål

4.1 Oppgave av allmenn interesse

I den videre drøftelsen vurderer vi de alminnelige kravene etter bestemmelsene i personvernforordningen artikkel 6 og 9 opp mot departementets forslag til regulering av antidopingarbeidet.

Vi ser også på særskilte utfordringer ved behandlingen av personopplysninger i situasjoner som er utenfor konkurranseidretten, og da hovedsakelig dopingtesting på treningssenter. Departementet bør utrede hvorvidt den brede tilnærmingen til antidoping i den foreslåtte loven er i tråd med forutsetningene som ligger til grunn for vurderingen i høringsnotatet om at også en slik form for antidopingarbeid er nødvendig for å utføre en behandling av hensyn til viktige allmenne interesser. Denne problemstillingen fremstår som særlig aktuell ved dopingkontroll på treningssentre og utøvelsen av idrett i andre former for rekreasjonsformål.

4.1.1 Generelt om kravet til en viktig allmenn interesse

Datatilsynet mener departementet ikke i tilstrekkelig grad har skilt mellom antidopingarbeid i og utenfor konkurranseidretten i vurderingen av kravet til allmenn interesse.

Datatilsynet mener at behandlingen av personopplysninger i antidopingarbeid knyttet til konkurranseidrett på nasjonalt eller internasjonalt nivå, fremstår å være innenfor det forordningen oppstiller som en «viktig allmenn interesse». Datatilsynet mener imidlertid at departementet bør utrede nærmere om at antidopingarbeid *utenfor* konkurranseidretten kan vurderes å være av allmenn interesse.

Det er lite praksis knyttet til forståelsen av antidopingformål. EU-domstolen har vurdert formålet med antidopingregler i idretten tidligere i C-519/04 (avsnitt 43). Uttalelsen peker mot at det ikke er antidopingarbeid generelt som omfattes, men spesifikt antidopingarbeid tilknyttet konkurranseidrett.

Som nevnt i høringsnotatet knytter fortalepunkt 112 seg til overføringsgrunnlag og overføringer av personopplysninger i unntakstilfeller som nevnt i personvernforordningen artikkel 49 nr. 1 bokstav d). Fortalepunktet har dermed ikke direkte overføringsverdi ettersom det forutsettes at det foreligger et rettslig grunnlag for den opprinnelige behandlingen ved en overføring under artikkel 49. Fortalepunkt 112 knytter seg til overføringer for folkehelseformål for å redusere og/eller avskaffe doping i idrett. Uttalelser om overføringer til utlandet i toppidretten kan ikke tas til inntekt for antidopingarbeid på treningssentre. Vi poengterer også at terskelen i fortalepunkt 112 ikke er sammenfallende med artikkel 9 nr. 2 bokstav g) i andre utgaver av personvernforordningen.²

² I den engelske utgaven er ordlyden i fortalepunkt 112 «important reasons of public interest» og artikkel 9 nr. 1 bokstav g) «substantial public interests». I den tyske utgaven benytter fortalepunkt 112 «wichtigen Gründen des öffentlichen Interesses» og artikkel 9 nr. 2 bokstav g) «eines erheblichen öffentlichen Interesses».

4.1.1.1 Dopingkontroll i regi av Antidoping Norge

Ved dopingkontroll av konkurranseutøvere er det, slikt Datatilsynet leser høringsnotatet, Antidoping Norge (ADNO) som utfører oppgavene i forbindelse med dopingkontrollen. Det er Datatilsynets mening at dersom antidopingarbeidet i konkurranseidretten er ment å utføres av ADNO, kan det presiseres i den foreslåtte loven.

En slik løsning samsvarer også med Artikkel 29-gruppens anbefalinger fra 2009, hvor de skriver at:

*«The Working Party is of the opinion that article 7 (e) of Directive 95/46/EC might provide a legal basis for processing, to the extent that ADOs have public status, including a clearly defined national public mission authorising them under national law to process the necessary data to fulfil this mission observing the prescription of the Directive as transposed into national law».*³

Den foreslåtte lovens § 2 bokstav b) viser imidlertid generelt til «nasjonale antidopingorganisasjoner som har signert WADA-koden». I høringsnotatet pkt. 2.4.2 står det at «andre lands nasjonale antidopingorganisasjoner» skal kunne behandle personopplysninger for antidopingformål etter loven. Det er uklart av høringsnotatet hva dette innebærer, eller hvorfor det anses som nødvendig å gi andre lands nasjonale antidopingorganisasjoner rettslig grunnlag for behandlingen av personopplysninger etter norsk rett.

4.1.1.2 Dopingkontroll i regi av private aktører

I høringsnotatet pkt. 2.4.2 vises det til at det er ønskelig at andre aktører enn ADNO skal kunne behandle personopplysninger for antidopingformål, herunder private aktører.

I slike tilfeller er det grunn til å vurdere om den foreslåtte lovteksten ivaretar kravene som stilles etter personvernforordningen artikkel 6 nr. 1 bokstav e) når det kommer til om behandlingen er for allmenne interesser, og ved angivelsen av hvem som kan utføre oppgavene.

Private aktører som etter eget initiativ og ønske har iverksatt antidopingarbeid faller utenfor den vanlige forståelsen av artikkel 6 nr. 1 bokstav e) som et rettslig grunnlag for utførelsen av myndighetsfunksjoner. Det gjelder især dersom det tolkes som et krav etter artikkel 6 nr. 1 bokstav e) at oppgaven i allmennhetens interesse skal være pålagt den behandlingsansvarlige.

4.2 Krav til vern av personopplysninger etter personvernforordningen artikkel 9 nr. 2 bokstav g)

³ *Second opinion 4/2009 on the World Anti-Doping Agency (WADA) International Standard for the Protection of Privacy and Personal Information, on related provisions of the WADA Code and on other privacy issues in the context of the fight against doping in sport by WADA and (national) anti-doping organizations («WP 162»)*, side 11.

Som gjennomgått ovenfor må behandlingen utgjøre en viktig allmenn interesse som er forholdsmessig for å være lovlig. Det følger i tillegg et krav etter personvernforordningen artikkel 9 nr. 2 bokstav g) at behandlingen skal «stå i et rimelig forhold til det mål som søkes oppnådd, være forenlig med det grunnleggende innholdet i retten til vern av personopplysninger og sikre egnede og særlige tiltak for å verne den registrertes grunnleggende rettigheter».

Slik den foreslåtte loven er på dagens tidspunkt inneholder den ingen av de mange tiltakene som Datatilsynet setter som vilkår i våre konsesjoner for å behandle særlige kategorier av personopplysninger for antidopingformål. Når konsesjonene og vilkårene som følger ikke lenger gjelder, fremstår det ikke som tilstrekkelig at denne vurderingen blir lagt over på Antidoping Norge og en ubestemt angitt krets av aktører uten nærmere regulering.

4.3 Behandling av personopplysninger for den behandlingsansvarliges berettigede interesser

Dersom antidopingarbeid utenfor konkurranseidretten, herunder treningssentre, ikke kan baseres på (viktige) allmenne interesser etter artikkel 6, må det hjemles i alternative rettslige grunnlag. Datatilsynet viser i konsesjonene til at et mulig rettslig grunnlag kan være artikkel 6 nr. 1 bokstav f) («berettigede interesser»).

Forløperen til Personvernrådet, Artikkel 29-gruppen, har fremhevet at det er tvilsomt at en vurdering av berettiget interesse for antidopingarbeid utenfor konkurranseidrett vil gå i den behandlingsansvarliges favør.⁴ Uttalelsen er relevant også for antidopingprogram utført av norske treningssentre. Artikkel 29-gruppen har i andre sammenhenger vist til at tredjeparters interesser også er av begrenset vekt i interesseavveilingen i slike situasjoner.⁵

Vurderingen som følger av personvernforordningen artikkel 6 nr. 1 bokstav f) er knyttet til en spesifikk behandling og må vurderes utfra omstendighetene i den konkrete saken. Datatilsynet anser det likevel som tvilsomt at behandlingen av personopplysninger for antidopingkontroll på treningssentre kan ha et rettslig grunnlag i personvernforordningen artikkel 6 nr. 1 bokstav f).

Dersom treningssentre heller ikke kan basere seg artikkel 6 nr. 1 bokstav e) er det også lite trolig at behandlingen av særlige kategorier av personopplysninger kan basere seg på unntaket i artikkel 9 nr. 2 bokstav g).

Oppsummert er det vanskelig å se at behandlingen av personopplysninger for antidopingarbeid på treningssentre har et rettslig grunnlag i personvernforordningen.

5 Behandling av personopplysninger etter lovutkastets §§ 5, 6, 7 og 9

⁴ WP162 s. 15, senere henvist til i *Opinion 06/2014 on the notion of legitimate interests of the data controller under Article 7 of Directive 95/46/EC* («WP217») s. 15

⁵ WP217 s. 27 flg. og s. 35.

Det er positivt at utkastet til lovforslagets i § 5 uttømmende regulerer når personopplysninger kan behandles, og at behandlingen av personopplysninger begrenses til når det er nødvendig for å oppnå disse formålene. Videre stiller Datatilsynet seg positiv til at behandlingen av særlige kategorier av personopplysninger etter personvernforordningen artikkel 9 særskilt reguleres i § 6.

5.1 Særlig om utkastet § 5 bokstav f)

Datatilsynet har ikke gjennomgått behandlingene som nevnes i § 5 bokstav a) til e) opp mot kravene som stilles til behandlingens forholdsmessighet og nødvendighet. Til dels vil dette følge av de generelle merknadene knyttet til forholdsmessighet som gjennomgått ovenfor.

Det fremstår som uklart for Datatilsynet hva bestemmelsen i § 5 f) innebærer. Det følger av bestemmelsen at personopplysninger kan behandles når det er nødvendig for å:

«gjennomføre en avtale om antidopingsamarbeid som innebærer mulighet for dopingtesting, inngått med en antidopingvirksomhet som har signert WADA-koden eller som kan dokumentere at virksomheten utføres i tråd med denne»

I høringsnotatet side 25 vises det til at formålet er ment å dekke en rekke situasjoner utenfor den organiserte idretten, blant annet antidopingarbeid på treningssenter.

Bestemmelsen retter seg tilsynelatende mot to avtaleparter, hvor den registrerte ikke er del i avtalen. Det er ikke krav om at antidopingvirksomheten har signert WADA-koden, noe som ytterligere utvider rammen for hvilke aktører som kan utføre antidopingsamarbeid. Skillet mellom «antidopingsamarbeid» og «antidopingarbeid» i § 2 er uklart.

Dersom § 5 f) skal forstås slik at en avtale mellom parter nærmere kan spesifisere formålene som personopplysningene skal behandles for ved gjennomføringen av antidopingsamarbeid, fremstår det som en reell fare for formålsutglidning og for at de andre formålene i § 5 undergraves. I så tilfelle er ikke § 5 uttømmende, og muligheten til å omgå de nærmere angitte formålene ved en avtale mellom private aktører fremstår som reell.

5.2 Personopplysninger om straffedommer og lovovertridelser

I høringsnotatet punkt 2.4.5 vises det til at identitetsopplysninger, helseopplysninger og opplysninger om lovovertridelser og straffedommer er relevant å behandle i arbeidet mot doping i idrett.

Datatilsynet anbefaler at bestemmelsene konkretiseres. Det fremstår ikke som relevant eller i tråd med personvernforordningens grunnprinsipper om blant annet dataminimering at enhver personopplysning om straffedommer og lovovertridelser behandles. Det bør fremgå spesifikt av lovbestemmelsen i § 7 at behandlingen må begrenses til straffedommer og lovovertridelser som har en nær sammenheng til doping, i tillegg til vilkåret om nødvendighet. I § 9 annet ledd bør det fremgå at bestemmelsen begrenser behandlingen til personopplysninger som har en nær sammenheng til arbeidet mot manipulering av idrettskonkurranser.

For å oppfylle det andre kumulative vilkåret i artikkel 10 må loven sikre nødvendige garantier for de registrertes rettigheter og friheter. Datatilsynet kan ikke lese av utkastet eller høringsnotatet at den foreslåtte loven oppfyller dette vilkåret.

Datatilsynet legger til grunn at de nødvendige garantier for de registrertes rettigheter og friheter kan reguleres gjennom forskrift. Bestemmelsen i § 9 annet ledd og § 7 i den foreslåtte loven retter seg mot mange aktører med ulike forutsetninger for informasjonssikkerhetsarbeid. Vi mener det er nødvendig å fastsette klare krav for å sikre at personopplysningene behandles i tråd med kravene til tiltak etter personvernforordningen artikkel 10. Departementet må vurdere nærmere hvordan en slik forskrift kan utformes, men det er en forutsetning for å behandle personopplysninger etter artikkel 10 at tiltak for å sikre nødvendige garantier for de registrertes rettigheter og friheter er på plass på tidspunktet for behandlingen.

5.3 Særlige kategorier av personopplysninger

I § 6 fremgår det at behandling av helseopplysninger, genetiske opplysninger og biometriske opplysninger for det formål å entydig identifisere en person er tillatt når det er nødvendig for formålene som følger av utkastet § 5. Under punkt 4.3.3 i høringsnotatet henvises det til punkt 2.4.5 og 4.3.3 for en nærmere begrunnelse om behovet for å behandle denne type personopplysninger.

Datatilsynet kan ikke se at det fremgår av punkt 2.4.5 eller 4.3.3 hvorfor biometriske opplysninger eller genetiske opplysninger er nødvendig å behandle i antidopingarbeidet i idretten. Biometriske opplysninger er ikke nevnt under personopplysninger som skal benyttes for å identifisere utøvere. Departementet bør utrede om det er nødvendig å behandle biometriske personopplysninger, og i så fall i hvilke tilfeller og under hvilke vilkår.

Datatilsynet kan heller ikke se at behovet for behandlingen av genetiske opplysninger er særskilt nevnt eller begrunnet i høringsnotatet. Datatilsynet oppfatter høringsnotatet slik at referansen til kartlegging av utøverens blodprofil er nærmere knyttet til alternativet «helseopplysninger».

Genetiske opplysninger kan avdekke forhold hos andre enn den registrerte (nær slekt) og er derfor særlig sensitive. Behovet for å innta behandlingen av genetiske personopplysninger i loven bør følgelig vurderes og begrunnes nærmere. Dersom behandlingen viser seg å være nødvendig, må det gis tydelige begrensninger for bruken av denne typen personopplysninger i loven.

6 Overføringer av personopplysninger til tredjeland

Utkastet drøfter ikke overføringer til tredjeland utenfor EØS, eksempelvis når utøverinformasjon blir sendt til arrangører utenfor EØS eller ved behandlingen av personopplysninger gjennom WADA (ADAMS).

Eventuelle overføringer til såkalte tredjeland må gjennomføres med grunnlag i personvernforordningen artikkel 45 eller 46. Etter Datatilsynets vurdering kan ikke regelmessige overføringer begrunnes i personvernforordningen artikkel 49.⁶ Departementet bør utrede nærmere i hvilke situasjoner personopplysninger i antidopingarbeidet vil overføres til tredjeland utenfor EU/EØS, og hvordan personopplysningene skal sikres et tilstrekkelig sikkerhetsnivå etter forordningen.

7 Manipulering av idrettskonkurranser

Våre tidligere kommentarer knyttet til det rettslige grunnlaget for behandlingen og forholdsmessigheten av inngrep i personvernet er også relevant for reguleringen av arbeidet mot manipulering av idrettskonkurranser. Det følger særskilt av artikkel 2 i Europarådets konvensjon mot manipulering av idrettskonkurranser at det skal tas hensyn til menneskerettigheter, lovlighet, forholdsmessighet og vern av privatlivets fred og personopplysningsvernet. Vern av personopplysninger er nærmere regulert i konvensjonens artikkel 14.

Det fremgår særlig av konvensjonens artikkel 14 nr. 2 at:

Hver part skal vedta de lover eller andre tiltak som er nødvendige for å garantere at offentlige myndigheter og organisasjoner omhandlet i denne konvensjon treffer de tiltak som er nødvendige for å sikre at det ved innhenting, behandling og utveksling av personopplysninger, uansett utvekslingenes art, tas tilbørlig hensyn til prinsippene om rettmessighet, tilstrekkelighet, relevans og nøyaktighet samt til opplysningenes sikkerhet og berørte personers rettigheter.

Det er Datatilsynets vurdering at den foreslåtte lovbestemmelsen i § 9 ikke tilstrekkelig klargjør rammene for hvordan personopplysninger kan behandles av aktørene nevnt i lovbestemmelsen. Bestemmelsen fremstår som vid, og det er uklart hvilke begrensninger, om noen, som gjelder for aktører som behandler personopplysninger for formål knyttet til manipulering av idrettskonkurranser. Samspillet mellom de ulike aktørene er også uklart.

8 Avslutning

Datatilsynet håper at departementet vil ta våre innspill med i den videre lovgivningsprosessen.

Vi stiller oss til rådighet dersom dere ønsker utfyllende informasjon eller har spørsmål til vårt høringssvar. Dere kan i så fall ta kontakt med Kristian Bygnes på telefon 22 39 69 63.

Med vennlig hilsen

Line Coll

⁶ Se også WP162, s. 14.

direktør

Kristian Bygnes
juridisk rådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen håndskrevne signaturer